

met er vokset siden lovens tilblivelse. Dels er transaktionerne blevet større (over halvdelen af omsætningen i Værdipapircentralen ligger i dag på transaktionsstørrelser over 25 mio. kr.), dels betyder den øgede internationale handel, at mange transaktioner ankommer meget sent til værdipapircentralsystemet – med en del fejl til følge.

Ved fejlretning af handler mellem professionelle har disse hidtil ofte påtaget sig risikoen og derved sikret hinanden korrekt valør, men dette er ikke en holdbar løsning.

Det vil derfor være en klar fordel for omsætningen med værdipapirer, hvis den tid, der går, inden fejlen kan rettes, kan reduceres til mindre end én dag. Her ved mindskes risikoen for de involverede parter.

4. Den øgede internationalisering af kapitalmarkederne nødvendiggør, at der kan optages effektive forbindelser til udenlandske institutter og depotcentraler.

I § 6a er det forudsat, at udenlandske værdipapircentraler under tilsyn kan foretage registreringer i Værdipapircentralen på dennes vegne og med retsvirkning i henhold til §§ 8-16. Dette kræver dog forinden godkendelse fra Finanstilsynet.

Begrænsningen i § 8, stk. 3, medfører ved handel af værdipapirer over landegrænserne, at der i de fleste tilfælde mistes én dag enten i forbindelse med transaktionen ud af Danmark eller til Danmark, og bevirker, at Værdipapircentralen af konkurrencemæssige grunde reelt er uden mulighed for at medvirke i afviklingen af internationale handler med værdipapirer – danske såvel som udenlandske. Dette skyldes, at reglen kun giver mulighed for at foretage registreringen én gang i døgnet, oven i købet på et tidspunkt, der ikke kan tilpasses udlandets behov.

Dette forhold indvirker på den danske finanssektors mulighed for at gøre sig gældende i den internationale konkurrence. Værdipapircentralsystemet kan med den nugældende lovregel ikke udvikles til fuldt ud at opfylde de professionelle aktørers forventede behov i den hastige udvikling på de internationale markeder.

Indførelse af mulighed for at foretage registreringer mere end én gang i døgnet vil give Værdipapircentralen mulighed for at indrette sine systemer således, at forsinkelsen i flere tilfælde kan undgås.

5. Den foreslåede ændring vil endvidere være en forudsætning for, at Værdipapircentralen kan deltage i afviklingen af transaktioner med pengemarkedsinstrumenter, hvor der er behov for kortere afviklingstider end på det traditionelle børsmarked.

Den slags instrumenter registreres i dag ikke i værdipapircentralsystemet og kræver ud over den her foreslåede ændring i givet fald en ændring i det nuværende regelgrundlag på bekendtgørelsesniveau eller en tilladelse fra Finanstilsynet.

6. Lovforslaget har været sendt til høring hos: Værdipapircentralen, Københavns Fondsbørs, Garantifonden for Danske Futures og Optioner, Dansk Industri, Danmarks Rederiforening, Assurandør-Societetet, Pensionskasserådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Finansrådet, Realkreditrådet, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Investeringsforeningernes Fællesrepræsentation, Foreningen af Danske Børsmæglerselskaber, Danmarks Nationalbank, Forbrugerrådet, Det Danske Handelskammer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Interne Revisorer, Justitsministeriet, Boligministeriet, Økonomiministeriet, Finansministeriet (APD og Budgetdepartementet) og Kommunikationsministeriet.

7. Forslaget forventes ikke at få administrative eller statsfinansielle konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Med ændringen præciseres Finanstilsynets hjemmel til at godkende Værdipapircentralens adgang til at træffe aftaler med udenlandske depotcentraler (udlandscentraler), om adgang til at registrere i disse.

Lovens § 6a, der giver Finanstilsynet hjemmel til at godkende Værdipapircentralens forbindelser med udlandscentraler, blev indsat i loven i 1989.

Hensigten fremgår af bemærkningerne til § 6a, hvor der tales om forbindelser mellem depotcentraler med henblik på, at fondsaktiver kan registreres i den værdipapircentral, som modtageren har valgt. Hvorledes sådanne forbindelser praktisk og juridisk skulle etableres, var på daværende tidspunkt endnu ikke afklaret. På baggrund heraf blev § 6a formuleret med § 6 som forbillede, og dermed blev retsreglerne for udlandets registreringer i Værdipapircentralen – som var det vigtigste – reguleret.

Der har siden udviklet sig en international »konvention«, hvorefter gensidige forbindelser anbefales etableret som to (modsatrettede) ensidige forbindelser. En sådan forbindelse består i, at central A bliver brugt i central B for værdipapirer udstedt gennem B (og vice versa i den anden forbindelse).